

KLAGE PÅ VEDTAK - PLANID 201710 - KRINGELÅSÅLIA NEDRE, FB12 OG FB 13

Vedlegg:

- Klage, 07.04.20
- Svar på spørsmål om utsatt iverksetting av vedtak, 30.04.20
- Notat vedrørende klage, 13.05.20
- Vedtak, sluttbehandling, 12.12.19
- Reguleringskart, sist revidert 08.10.19
- Reguleringsbestemmelser, sist revidert 09.10.19
- Planbeskrivelse, sist revidert 03.10.19
- ROS-analyse
- Merknader i sammendrag
- Hellingskart
- Illustrasjon utbygging
- Brev fra NVE, 10.02.20
- Brev fra Fylkesmannen i Innlandet, 20.03.20
- Vedtak, offentlig ettersyn, 04.12.18
- Reguleringskart, 20.11.18
- Reguleringsbestemmelser, 20.11.18
- Planbeskrivelse, 20.11.18
- Referat fra oppstartsmøte, 22.08.17
- Kommunedelplan Øyer sør, bestemmelser
- Hafjelltoppen fjellgrend, reguleringskart
- Hafjelltoppen fjellgrend, reguleringsbestemmelser

Sammendrag:

Øyer kommune mottok en klage på planvedtak detaljregulering for *Kringelåslia nedre, FB12 og FB13*, planid 201710 fra Bukkespranget hytteeierforening den 07.04.20. Planen ble vedtatt i kommunestyret den 12.12.19. Informasjon om planvedtak og klageadgang ble sendt ut fra kommunen den 23.03.20. Klagen er fremsatt rettidig.

Klagen inneholder en rekke anførsler om at planvedtaket lider av flere saksbehandlingsfeil og innholdsmangler. Kommunedirektøren har vurdert de fleste anførselene nedenfor. Flere av anførselene er spilt inn som merknader fra klager under offentlig ettersyn, og merknadene er kommentert av kommunen under «merknader i sammendrag».

Kommunedirektøren finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Fylkesmannen i Innlandet for endelig avgjørelse, jf. plan- og bygningsloven (heretter forkortet pbl.) § 1-9 femte ledd.

Klager anmodet om at planvedtaket gis oppsettende virkning, jf. forvaltningsloven § 42. Kommunen ga vedtaket utsatt iverksetting i brev datert 30.04.20, se vedlegg.

Vurdering:

- Klager anfører at saken ikke er tilstrekkelig utredet vedrørende konsekvenser for barn og unge i tilknytning til regulert adkomstveg samt at det er behov for gang- og sykkelveg.

Det fremgår av pbl. § 3-3 tredje ledd at «[k]ommunestyret skal sørge for å etablere en særskilt ordning for å ivareta barn og unges interesser i planleggingen».

I planbeskrivelsen fremgår følgende vurdering av barn og unges interesser og medvirkning fra barn og unge på side 37;

«Nærområdet brukes av barn og unge ved idrettsaktiviteter i alpinanlegget. Det er ikke kjent at planområdet benyttes til formål spesielt knyttet til barn og unge ut over dette.»

Kommunedirektøren mener at tilrettelegging for barn og unge må vurderes annerledes i fritidsområder sammenlignet med boligområder. I boligområder er det vanlig å tilrettelegge for etablering av lekeareal, gang- og sykkelsti, idrettsanlegg samt andre tiltak for barn og unge. Behovet for å etablere de samme tiltakene er ikke det samme i fritidsområder, spesielt ikke på fjellet der man ønsker i størst mulig å grad å ta vare på naturen rundt som et aktivt areal for barn og unge til lek og utfoldelse. I dette regulerte området for fritidsbebyggelse er det naturen og skianlegget som er tilbudet til barn og unge, og kommunen mener at barn og unges interesser er tilstrekkelig ivaretatt. Det er regulert og utbygd store områder for fritidsbebyggelse i fjellet i Øyer kommune. I disse reguleringsplanene er det ikke regulert inn gang- og sykkelveg, og det er heller ikke avsatt i overordnet plan langs hovedvegene opp til fjellet. Kommunedirektøren mener at det ikke er behov for gang- og sykkelveg på fjellet da ferdsel primært er rettet mot aktivitet i naturen, skiløyper, turstier og alpinbakken, og denne praksisen er ikke i strid med i pbl. § 3-3 tredje ledd.

Reguleringsplan med planbeskrivelse er sendt på høring til regionale myndigheter, og kommunen har ikke mottatt innsigelse om at konsekvenser for barn og unge er utilstrekkelig utredet.

Konklusjon: Forholdet er tilstrekkelig utredet i planbeskrivelsen, og barn og unges interesser er ivaretatt i planleggingen jf. pbl. § 3-3 tredje ledd. Kommunedirektøren kan ikke se at det her foreligger en saksbehandlingsfeil.

- Klager anfører at manglende utredning av adkomstveg anses som en saksbehandlingsfeil, og at det bør etableres en supplerende adkomst med hensyn til beredskap.

Følgende fremgår av planbeskrivelsen;

«5.4 Hovedadkomst: Standard, beredskap og kapasitet

I tråd med gjeldende plan har området adkomst via Storsteinvegen som i sin helhet eies av Kringelåslia AS, i likhet med øvrig vegsystem i området. Storsteinvegen har avkjøring fra Hundersætervegen som er bomveg åpen for alminnelig ferdsel, denne er tilknyttet fylkesveg. Begge disse vegene er tofelts veger med god standard, Hundersætervegen har fast dekke.

Ift beredskap er dette som tidligere vurdert gjennom de gjeldende planene for området. Hundersætervegen er eneste adkomst fra offentlig vegnett om vinteren og er også eneste hovedadkomst til Pellestova, Ilsetra, Gaiastova, Hafjelltoppen, Hafjell Panorama, Sandstulen mv. Dette prinsippet er fastlagt i gjeldende kommuneplan og planen er således i tråd med denne på dette punktet.

5.5 Internt hovedvegssystem og parkering

Bebyggelsen får adkomst via internt vegsystem plassert som i gjeldende reguleringsplan. Hovedvegen blir en forlengelse av den eksisterende Storsteinvegen, som er bygd ferdig helt fram til plangrensen i medhold av gjeldende plan. Internt hovedvegssystem innen planområdet er vist på plankartet med formålet Veg (V). Hovedveg er planlagt med vegbredde 6m inn i området. Mer sekundære veger er planlagt med 5 og 4 meters bredde, avhengig av antall tilknyttede boenheter.

Hovedadkomsten skal også fungere som hovedadkomst til tilliggende byggeområder sør og vest for planområdet, der det vil bli fremmet egne reguleringsplaner. Kringelåslia har inngått avtaler om dette med grunneierne av disse områdene, og utformingen av hovedvegen er i samsvar med disse avtalene.

Interne vegadkomster og parkering innenfor de enkelte delfelt skal vises i situasjonsplaner som iht bestemmelsene skal følge byggesak. Parkering der det reguleres enkelttomter skal ivaretas på hver enkelt tomt.»

Klager hadde flere merknader til reguleringsplanen da den var på høring, herunder merknad til adkomstveg. Kommunen hadde følgende kommentar i «Merknader i sammendrag»;

«Adkomst er godkjent i gjeldende plan. Planområdet er avsatt som byggeområde. Planforslaget er endret av forslagsstiller med angitt øvre ramme for tillatt m2 BRA og maksimalt antall enheter angitt til 375 enheter. Etter rådmannens forståelse er dette innenfor endringer som kommer ved planrevisjon og ligger innenfor øvre rammer for utbygging (m2 BRA).»

Structor leverte merknader til klagen den 13.05.20, og de skriver følgende;

«Adkomstløsningen med hovedveg inn i planens utbyggingsområder er fastsatt både i gjeldende reguleringsplan (2006) og stadfestet i kommunedelplanen (2007). Begge deler

forelå ved regulering av «klagerens planområde», Reguleringsplan for Kringleåslia (Fb12-Tun3) fra 2012. Denne lå til grunn for utbyggingen av Bukkespranget. Det er derfor åpenbart at klageren burde og måtte være klar over at adkomstløsningen med hovedveg forbi området var vedtatt før bygging, og før klagerne ervervet sine eiendommer. Planen som nå er vedtatt er derfor i tråd med både reg.plan fra 2006, kommunedelplan fra 2007 og sågar detaljreguleringen av klagerens eget byggeområde. Adkomstløsninger er derfor ikke et nytt forhold, men i tråd med gjeldende planer...

Det vises til ROS-analysen til planen, som er godkjent av Fylkesmannen, kfr også behandling av Fylkesmannens innsigelse. Videre vises til reg.planen fra 2006 og kommunedelplanen som adkomstløsningen er i tråd med..»

Reguleringsplanen er sendt på høring til regionale myndigheter, og de har ikke hatt innsigelser eller merknader om at det er nødvendig med en supplerende adkomstveg med hensyn til beredskap. Kommunedirektøren kan ikke se at det foreligger en saksbehandlingsfeil.

Videre anfører klager at adkomstløsningens konsekvenser i form av støy, luftforurensning mv. skulle vært gjenstand for mer omfattende utredninger etter reglene om konsekvensutredninger. Kommunedirektøren mener at forholdet til støy er tilstrekkelig vurdert under pkt. 7.4.1 «Støy» i planbeskrivelsen;

«Ift støy er det økt trafikkstøy langs eksisterende vegnett som kan være relevant ift planlagt utbygging. Vegtrafikkstøy som følge av planlagt utbygging innen gjeldende plan ble utredet gjennom kommunedelplan for Øyer sør og forarbeidene til denne. Planlagt utbygging er i tråd med kommunedelplan og gjeldende reguleringsplan

Ved offentlig ettersyn ble det foreslått en økt arealutnytting med ca. 130 enheter. Dette er nå frafalt, slik at det planlegges med færre enheter enn gjeldende plan tillater. Ovenstående vil da gjelde.

(Økningen i vegtrafikkstøy som følge av tidligere foreslått økt antall enheter dette ble da undersøkt og det ble vist at en slik økning i antall enheter ville gitt mye mindre enn 0,5 dB(A) økning i støynivå, iht gjeldende beregningsmetode og retningslinje T-1442, dvs ubetydelig.)»

Det er ikke vanlig å vurdere luftforurensning i reguleringsplaner for fritidsbebyggelse på fjellet da planlagt utbygging ligger langt under grenseverdiene. Regionale myndigheter har heller ikke hatt merknader til at dette ikke vurdert.

Konklusjon: Adkomstvegen er tilstrekkelig utredet og er iht. reguleringsplan for *Hafjelltoppen fjellgrend* og kommunedelplan for Øyer sør. Det er etter kommunedirektørens vurdering ikke nødvendig med en supplerende adkomst med hensyn til beredskap. Støy er tilstrekkelig vurdert i planbeskrivelsen. Kommunedirektøren mener at det ikke er begått saksbehandlingsfeil.

- I klagen anføres at utbyggingens betydning for omgivelsene ikke er utredet og vurdert, herunder utbyggingens landskapspåvirkninger og dennes tilpasning til terrenget og eksisterende bebyggelse. Manglende utredning/vurdering er en saksbehandlingsfeil jf. forvaltningsloven § 17.

Forvaltningsloven § 17 er generell bestemmelse om at saken skal være tilstrekkelig opplyst før et vedtak fattes. Bestemmelsen skal supplere spesiallovgivning der annet ikke fremgår av spesiallovgivningen. Plan- og bygningsloven med tilhørende forskrifter har en rekke bestemmelser om forhold som skal vurderes og utredes i en planprosess. Kommunen mener i denne sammenheng at den generelle bestemmelsen i forvaltningsloven § 17 er oppfylt så lenge det er foretatt tilstrekkelige utredninger som er pålagt i pbl. og forskrift om konsekvensutredninger.

I detaljreguleringsplanen er det tillatt med saltak og en takvinkel på 14 grader. Klager viser til tillatt takvinkel i overordnet plan er 22-30 grader. Klager mener at endringen innebærer at utbyggingen vil få en annen estetisk utforming sammenlignet med annen bebyggelse i området. Tillatt takvinkel, samt andre lignende bestemmelser, kan avvike i detaljreguleringsplaner. Kommunedirektøren mener at avviket ikke utløser krav til konsekvensutredning etter forskrift om konsekvensutredninger.

Kommunen kan heller ikke se at det foreligger en saksbehandlingsfeil ved at byggehøyden er endret fra 8,8 meter i tidligere vedtatt plan til 10,5 meter. Klager viser her til at endringene utgjør krav til konsekvensutredning. Kommunedirektøren viser i helhet til vurderinger foretatt i planbeskrivelsen under pkt. 6.2. Endringen har vært på høring, og kommunen har anledning til å endre byggehøyder når planer revideres.

Klager mener at utbyggingens forhold til eksisterende bebyggelse ikke er tilstrekkelig utredet og vurdert, og viser til siktlinjer og utsiktsforhold. Lys og utsyn er regulert i TEK17 §§ 13-7 og 13-8, og er forhold som skal følges opp i en byggesak. Kommunen har forståelse for at enkelte beboere i Bukkespranget hytteeierforening ikke imøtekommer at forhold i reguleringsplanen kan endre deler av utsikten deres, samt gi noe redusert solforhold. Likevel er dette forhold som skal vurderes i en byggesak. På et generelt grunnlag vil tap av utsikt for naboer ikke gi grunnlag for å avslå en byggesøknad. Kommunedirektøren viser for øvrig til vurderingene som er foretatt i planbeskrivelsen under pkt. 7.1.1, der planens virkninger for miljøet er vurdert og utredet.

Konklusjon: Kommunedirektøren mener at det ikke er begått en saksbehandlingsfeil vedrørende vurdering/utredning av utbyggingens konsekvenser for eksisterende bebyggelse og omgivelser.

- Klager anfører at avfallhåndteringen ikke er tilfredsstillende utredet og løst i planen, og manglende utredning må anses som en saksbehandlingsfeil.

Areal for renovasjonsanlegg er avsatt i reguleringskartet, omtalt som BRE. I reguleringsbestemmelsene pkt. 1.9 fremgår følgende; «Det skal legges til rette for kildesortering i forbindelse med renovasjon i området».

Kommunedirektøren anser at det er avsatt et stort nok areal for renovasjonsanlegg, og at det ikke behov for en nærmere utredning. Det er avsatt et større område nedenfor det eksisterende renovasjonsanlegget som klager sikter til.

Konklusjon: Det er avsatt et større areal til renovasjon innenfor plankartet som vil gi plass til et renovasjonsanlegg. Kommunedirektøren mener at forholdet er tilstrekkelig utredet, og at det ikke er begått en saksbehandlingsfeil.

- Klager anfører at føringer i kommunedelplan for behandling av reguleringsplaner ikke er fulgt, samt at vedtatt detaljreguleringsplan avviker innholdsmessig fra overordnede planer på flere punkter av stor betydning. Forholdene utgjør en saksbehandlingsfeil.

Klager viser til kommunedelplan Øyer Sør pkt. 1.6.11, der det fremgår at reguleringsplaner for hytter bør tas opp til vurdering 12 år etter kommunestyrets egengodkjenning, og hevder at det er en saksbehandlingsfeil at denne bestemmelsen ikke er vurdert.

Følgende fremgår av kommunedelplan Øyer sør pkt. 1.6.11;

«Reguleringsplaner for hytter bør tas opp til vurdering 12 år etter kommunestyrets egengodkjenning. Hvis deler av planen ikke er ferdig utbygd, skal kommunen vurdere om deler av planen skal oppheves.»

Bestemmelsen er en retningslinje, hvilket betyr at den ikke er juridisk bindende. Videre er retningslinjen noe svakere da ordet «bør» er brukt istedenfor «skal», hvilket betyr at det ikke må gjennomføres i hvert enkelt tilfelle. Oppstart av planarbeidet ble varslet i 2017, og kommunedelplan for Øyer sør ble vedtatt 31.05.2007. Planarbeidet er dermed videreført innenfor nevnte frist på 12 år. Retningslinjen som fremgår av pkt. 1.6.11 er ment som en sikkerhetsventil dersom det foreligger ny kunnskap om at et regulert område viser seg å være dårlig egnet for avsatt formål. I dette konkrete område er det allerede gjort store arbeider med infrastruktur og tilrettelegging som tilsier at det skal vektige argumenter til for å bruke retningslinjen til å fjerne utbyggingsområdet.

Videre anfører klager at bestemmelsen i kommunedelplan for Øyer sør pkt. 1.1.6 ikke er fulgt. Følgende fremgår av pkt. 1.1.6;

«Ved regulering og utbygging av nye områder skal det legges vekt på utbygging i forhold til terreng. Terreng med større helling enn 1:5 bør ikke bebygges. Terreng med større helling enn 1:3 må ikke bebygges og heller ikke innreguleres til tomter.»

Det kan ikke føres opp bygninger der terrenget er brattere 1:3. Merknader fra regionale myndigheter medførte at områder som var brattere enn 1:3 ble endret fra byggeområder til grønnstruktur.

Klager anfører videre at vedtatt detaljreguleringsplan avviker innholdsmessig fra overordnet plan på følgende punkter;

- Tillatt byggehøyde er 10,5 meter, og tillatt høyde i overordnet plan er 8,8 meter.
- Utgangspunktet fra beregning av byggehøyder er forskjellige.
- Tillatt grunnmurshøyde er 130 cm, og i overordnet plan er det tillatt grunnmurshøyde maks 100 cm.
- Tillatt takvinkel er 14-35 grader, og i overordnet plan er det tillatt takvinkel mellom 22-30 grader.
- Leilighetsbygg, og i tidligere reguleringsplan skulle det føres opp rekkehusleiligheter.
- Arealformålet «trafotomten» er endret.

Følgende fremgår av pbl. § 12-3 tredje ledd; «Private forslag må innholdsmessig følge opp hovedtrekk og rammer i kommuneplanens arealdel og foreliggende områdereguleringer.»

Kommunedirektøren viser videre til pkt. 6 «KONSEKVENSER AV ENDRING IFT GJELDENDE PLAN» i planbeskrivelsen, der noen av avvikene fra overordnet plan er vurdert.

En konsekvensutredning skal vurdere planens konsekvenser for miljø og samfunn, eksempelvis verneinteresser, allmenn ferdsel, naturmangfold, forurensning o.l. Kommunedirektøren mener at planinitiativet ikke utløste krav til konsekvensutredning. Begrunnelse for dette var at området allerede var regulert til det samme formålet, se reguleringsplan for Hafjelltoppen fjellgrend. Videre vurderte kommunedirektøren vedlegg 1 og 2 til forskrift om konsekvensutredninger ved oppstartsmøte. Planinitiativet falt ikke inn under pkt. 25 og 30 i vedlegg 1. Konklusjon i oppstartsmøtet var at planinitiativet ikke utløste krav om en konsekvensutredning, se referat fra oppstartsmøte. Dette er heller ikke påpekt som mangel i planprosessen fra regionale myndigheter. At planforslaget gjør noen mindre endringer fra gjeldende og/eller overordnet plan utløser ikke en konsekvensutredning, dersom endringen ikke er vesentlig for miljø og samfunn. Eksempelvis anser ikke kommunedirektøren at endret kombinert arealformål fra fritidsbolig/herberge/bevertning/forretning til rent fritidsboligformål utløser en konsekvensutredning, men krever at det beskrives og gjøres rede for i planbeskrivelsen.

Konklusjon: Kommunedirektøren mener at føringer i kommunedelplanen for Øyer sør er fulgt, og at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil selv om det er foretatt enkelte avvik fra

overordnet plan. Planforslaget utløser ikke krav til konsekvensutredning jf. forskrift om konsekvensutredninger.

- Klager anfører at planforslaget er vesentlig endret uten at forslaget er lagt ut til ny offentlig høring, og at forholdet utgjør en saksbehandlingsfeil.

Reguleringsplanen ble sendt ut på offentlig ettersyn den 13.12.18. Etter høringen er det foretatt noen endringer uten at det nye forslaget er lagt ut til en ny offentlig høring.

I planvedtaket fremgår følgende;

«På bakgrunn av offentlig ettersyn er det foretatt endring av utbyggingens omfang for å imøtekomme merknadene. Antall enheter er tatt ned fra 919 enheter til maksimalt 375 enheter i planområdet. Det er kun 2 frittliggende hyttertomter i planen og utbygging for leiligheter for de øvrige områdene. Øvre ramme for utbygging styres ut fra maksimalt tillatt antall kvadratmeter bruksareal (m² BRA) som nå er tilsvarende gjeldende plan, Hafjelltoppen Fjellgrend, vedtatt 28.4.2004. Denne er angitt i bestemmelsenes pkt. 2.3.»

Endringer:

- Takutforming er endret fra «saltak eller skråtak mellom 22-35 grader» til «saltak med helning mellom 14 og 35 grader» for leilighetsbygg. For leilighetsbygg var det i reguleringsbestemmelser ved 1. gangs behandling i planutvalget ikke angitt takvinkel på leilighetsbygg (kun fri takform). Planutvalget ba rådmannen/kommunedirektøren om å utarbeide bestemmelse om saltak ved utlegging til offentlig ettersyn. Der er det ikke angitt takvinkel for leilighetsbyggene.
- Arkitektur og byggeskikk er endret

Det ble vist en illustrasjon ved offentlig ettersyn der møneretning ville ligge langs kotene. Illustrasjonen er endret, ved sluttbehandling viser illustrasjonen at møneretning ligger på tvers av kotene og dels langsmed kotene.

- Terrenginngrep er endret

Etter merknader fra Oppland fylkeskommune ble bestemmelsen om terrenginngrep endret slik at den nå er i samsvar med Kommunedelplan for Øyer sør pkt. 1.6.2. Terreng som er brattere enn 1:3 ble endret fra byggeområdet til grønstruktur.

- BYA og BRA er endret

Følgende fremgår av planvedtaket; «Utbyggingsvolum følger også de rammer for tillatt antall kvadratmeter bruksareal som er gitt i gjeldende plan, - ca. 34 000 m² BRA. Maksimalt tillatt BYA er også justert tilbake til 35 % BYA slik det er i gjeldende plan. Kommunedirektøren understreker at planen anses som nedskalert og i samsvar med gjeldende plan.»

- Antall enheter er endret fra 919 enheter til 375 enheter.
- Arealformål

Deler av byggeområde er endret til grønnstruktur.

Kommunedirektøren mener at endringene ikke krever ny høring da endringene i hovedsak er til gunst for berørte parter. Endringene er i hovedsak foretatt for å imøtekomme innsendte innsigelser og merknader. Etter gjeldende praksis i planarbeid skal merknader ved offentlig ettersyn svares og ut og innarbeides i planen ved sluttbehandling. Endringer ved innarbeiding av større grønnstruktur og reduksjon av byggevolum angitt i maksimalt tillatt BRA samt øvrige endringer, er ikke av en slik karakter at det anses å være et behov og nødvendig med en ny offentlig høring.

Konklusjon: Kommunedirektøren mener at det ikke var nødvendig å legge ut planen til ny offentlig høring da planforslaget ikke ble vesentlig endret.

- Klager anfører at planforslaget ikke skulle blitt vedtatt av kommunestyret før innsigelser fra regionale myndigheter ble frafalt.

Øyer kommune fattet et planvedtak før innsigelser fra NVE og Fylkesmannen i Innlandet ble frafalt. Følgende fremgår av vedtaket;

«Planen har ikke juridisk rettsvirkning før statlige myndigheter har frafalt innsigelsen.»

Grunnlaget for at regionale myndigheter (NVE og Fylkesmannen i Innlandet) skulle trekke innsigelsene var avklart med disse partertene og innarbeidet i plandokumentene ved sluttbehandling av planen i planutvalget og i kommunestyret. Når planen formelt er vedtatt vil regionale myndigheter ha det juridiske grunnlaget for å kunne trekke innsigelsene. Kommunen har ved sluttbehandling og vedtak av planen ivaretatt disse premissene. NVE frafalt sin innsigelse i brev datert 10.02.20, og Fylkesmannen i Innlandet frafalt sin innsigelse i brev datert den 19.03.20.

Konklusjon: Kommunedirektøren mener at det ikke er begått en saksbehandlingsfeil, og det var riktig å fatte vedtaket før innsigelser fra regionale myndigheter ble frafalt.

- Innholdsmangler: Klager anfører at det ikke er forsvarlig å legge til rette for en utbygging i et område hvor terrenget er meget bratt, og at risikoen ved en slik utbygging ikke er forsvarlig utredet. Klager viser igjen til adkomstløsningen, barn og unges interesser, støy, luftforurensning mv.

Kommunedirektøren viser i helhet til de vurderinger som gjort ovenfor, og mener at det hverken er begått saksbehandlingsfeil eller at planvedtaket lider av innholdsmangler.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

- Øyer kommune finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og klagen sendes til Fylkesmannen i Innlandet for endelig avgjørelse jf. pbl. § 1-9 femte ledd.

Ådne Bakke
Kommunedirektør

Synne Graue Emmerhoff
Juridisk rådgiver